

فوتبال

چین صفر- ایران صفر

سوغات یک امتیازی ازسرزمین اژدها

● تیم ملی فوتبال ایران با یک امتیاز خارج از خانه، چین را ترک کرد. دومین هفته دیدارهای انتخابی جام جهانی ۲۰۱۸ روسیه در منطقه آسیا دیروز با برگزاری شش دیدار پیگیری شد. در یکی از بازی‌ها، چین و ایران در ورزشگاه المپیک شن‌یانگ به مصاف هم رفتند که در نهایت این بازی بدون گل به پایان رسید. در این بازی دو تیم خیلی نتوانستند روی دروازه یکدیگر موقعیت ایجاد کنند و در نهایت این بازی که روی زمینی ناهموار انجام شد، کلی دربر نداشت.کارلوس کی‌روش در این بازی چهار تغییر در ترکیب تیم ملی نسبت به بازی با قطر ایجاد کرده بود. میلاد محمدی، مرتضی پورعلی‌گنجی، مسعود شجاعی و وحید امیری جانشین احسان حاج‌صفی، جلال حسینی، مهدی طارمی و اشکان دژاگه شدند. ایران در مجموع نسبت به بازی با قطر یک‌بارون‌تر بازی کرد اما باز هم نمایشش خیلی چشم‌نواز نبود. با وجود این، کسب چهار امتیاز از دو بازی دستاورد قابل‌توجهی است.ایران در بازی ۲ اول ۲ بر صفر قطر را شکست داده بود و چین ۲- ۳ به کره‌جنوبی باخته بود.جالب اینکه در تاریخ دیدارهای انتخابی جام جهانی ایران هرگز بازی دوم خود را نباخته و هیچ‌وقت پس از بازی دوم شش‌امتیازی نشده است. در یکی دیگر از بازی‌های این گروه، سوریه موفق شد برابر کره‌جنوبی به تساوی بدون گل برسد.بازی‌های هفته سوم سه‌شنبه ۲۰ مهر برگزار می‌شود وایران میهمان ازبکستان است. مسابقات انتخابی آسیا در دو گروه شش‌تیمی برگزار می‌شود و در نهایت از هر گروه دو تیم مستقیما راهی جام جهانی ۲۰۱۸ می‌شوند. ترکیب ایران؛ علیرضا بیرانوند، مرتضی پورعلی‌گنجی، پژمان منتظری (سیدجلال حسینی ۲۲)، رامین رضاییان، میلاد محمدی، آندرانیک تیموریان، سعید عزت‌اللهی، علیرضا جهانبخش، مسعود شجاعی (رضا قوچان‌نژاد۷۶)، وحید امیری (مهدی ترابی ۷۲) و سردار آزمون.

پژمان منتظری به بیمارستان منتقل شد

پژمان منتظری مدافع تیم ملی ایران که از ابتدا مقابل تیم ملی چین قرار گرفته بود، پس از برخورد با مهاجم تیم ملی چین در اواسط نیمه نخست مصدوم شد و جای خود را به سیدجلال حسینی داد. پس از منتقل‌شدن به بیرون از زمین، پزشکان برای مداوای هرچه‌بتر منتظری، او را به بیمارستان منتقل کردند. همچنین دروازه‌بان چین هم در همان ابتدای بازی در برخورد با وحید امیری آسیب دید و تعویض شد.

پیروزی عربستان مقابل عراق با ۲ ضربه پنالتی

تیم ملی فوتبال عراق در دومین دیدار خود در مرحله مقدماتی جام جهانی ۲۰۱۸ روسیه از گروه B پس از درگیری‌ها و اختلافات زیاد بر سر میزبانی با سعودی‌ها دیروز در مالزی میزبان عربستان بود که این دیدار در شرایطی که تا دقیقه ۸۰ با نتیجه یک بر صفر به سود عراقی‌ها در جریان بود، در نهایت با دو ضربه پنالتی برای عربستان با برتری ۲ بر یک این تیم به پایان رسید. قرار بود این دیدار مثل دیگر دیدارهای عراق در تهران برگزار شود ولی با بهانه‌جویی‌های سعودی‌ها در نهایت این بازی به کشور مالزی منتقل شد. عربستان در بازی اول خود هم با یک پنالتی مشکوک تاباندر را شکست داده بود و هم‌اکنون شش امتیازی است. در دیگر بازی این گروه، ژاپن پس از شکست در بازی اول، دیروز با گل تاباندر را برد و سه امتیازی شد.

کی‌روش: با یک امتیاز برگشتن به ایران خوب است

سرمرپی تیم ملی ایران می‌گوید با یک امتیاز برگشتن به ایران خوب است. کارلوس کی‌روش پس از تساوی تیم ملی ایران برابر چین در نشست خبری گفت: «در درجه اول می‌خواهم به تیم ملی چین به خاطر این‌باری تیریک بگویم؛ البته در این بازی شاهد دو نوع سبک بازی بودیم. ما سعی کردیم تهاجمی بازی کنیم و چین بیشتر روی مسائل دفاعی و ضد حملات تاکید داشت. با احساس غریبی به ایران بر می‌گردیم و این احساس این است که می‌توانستیم پیروز این بازی باشیم؛ چون حاکمیت بیشتری داشتیم و موقعیت بیشتری برای گل‌زنی به وجود آوردیم؛ ولی این اتفاق نیفتاد. نمی‌توانم بگویم کاملا راضی بودیم؛ اما با نمانیشی که از چین دیدم، مطمئنا بازی برای دیگر رقبا در اینجا سخت خواهد بود. در کل با یک امتیاز رقتن هم از اینجا خوب است؛ اما ما تیمی بودیم که بر برد نزدیک‌تر بودیم و حاکمیت بیشتری داشتیم. همچنین می‌خواهم از تماشاگران فوق‌العاده چینی هم تشکر کنم که فضای فوق‌العاده‌ای را برای من و بازیکنانم به وجود آوردند. آنها عالی بودند.» کی‌روش در پاسخ به این سؤال که آیا مانند نشست خبری پیش از بازی، چین را یکی از شانس‌های صعود می‌داند، گفت: «همان‌طور که دیدیم، بازی‌ها بسیار به هم نزدیک است. دیدید که کره جنوبی و سوریه هم به تساوی صفر- صفر رسیدند. سرمرپی تیم ملی چین به لحاظ سازماندهی تیم خوبی را درست کرده است و فکر می‌کنم قطر، کره جنوبی و ازبکستان مقابل چین و به‌ویژه در خانه مشکل خواهند داشت.» سرمرپی تیم ملی ایران همچنین درباره تغییرات ایجادشده در ترکیب تیم ایران در بازی با چین در مقایسه با بازی با قطر نیز گفت: «متأسفانه اشکان دژاگه نتوانست بعد از مصدومیت برای این بازی ریکواری داشته باشد؛ اما به جای او مسعود شجاعی را به زمین آوردیم که یک هافبک نفوذی است. در نهایت خستگی سفر طولانی به چین در بازی امروز منعکس شد و نتوانستیم در ضربات آخر از فرصت‌ها استفاده کنیم و بعد از ۱۵ یا ۲۰ بازی به گل نرسیدیم.»

نمی‌توانیم به رئیس فدراسیون بگوییم بالای چشم‌ت ابروست

۴ برای ورود به میحت ورزش، از المپیک شروع کنیم؛ بازی‌هایی که هنوز فاصله زیادی از آن نگرفته‌ایم...

اجازه دهید قبل از اینکه این بحث را شروع کنیم بگوییم که درباره المپیک باید متولیان این امر؛ یعنی مسئولان کمیته ملی المپیک پاسخ بدهند. حالا اگر قرار است پاسخ‌گویی این مورد به من برسد، ایرادی ندارد.

۴ الان تقریبا دو هفته‌ای می‌شود که بازی‌های المپیک تمام شده و به نظر می‌رسد راحت‌تر می‌توان تحلیلی از عملکرد کاروان و نتایجی که گرفته‌اند داشت. ارزیابی شما از نتایج به‌دست‌آمده چطور بود و کلا مطابق پیش‌بینی‌ها عمل شد یا خیر؟

در تاریخ ۲۸ بهمن ۹۴ من به صداوسیما رفتم و در برنامه‌ای حضور پیدا کردم که اتفاقا سؤالی مشابهی از من پرسیده شد که پیش‌بینی شما از نتایج احتمالی در المپیک چیست؟ آنجا توضیح دادم که کاروان ایران از المپیک

۱۹۴۸ لندن که در اولین المپیک شرکت کرد تا بازی‌های ۲۰۱۲، نوسان گسترده‌ای در راه اخذ مدال داشته است؛ البته گستردگی این نوسان در حد سه یا چهار مدال بوده و این‌طور نبوده که مثلا در یک دوره دو مدال بگیریم و یک دوره ۲۰ یا ۳۰ مدال. کاروان ما از یک تا سه مدال به دست آورده بود تا اینکه در المپیک پکن این مدال‌ها ه‌شد دوتا. این در حالی بود که در بازی‌های ۲۰۰۴ اگر اشتباه نکنم، کاروان شش مدال گرفته بود. مسئولان کمیته ملی المپیک در آن زمان با توجه به همان شش مدال تحلیل کردند که در المپیک ۲۰۰۸ پکن ما ۱۲ مدال خواهیم گرفت، ولی در نهایت فقط دو مدال نصیب کاروان ایران شد؛ شرایط بسیار بد شد چون وقتی قرار است کاروانی ۱۲ مدال بگیرد و نهایتا به دو مدال می‌رسد، ناامیدی زیادی به جامعه القا می‌کند. بعد همین دو مدال به‌نگاه در المپیک ۲۰۱۲ لندن ۱۲ مدال شد؛ یعنی تعداد از آن دامنه معمول مدال‌گیری در کاروان ایران باز بیرون رفت. تحلیلی که آن روز من در تلویزیون داشتم این‌سین بود که با توجه به میانگین حاصل از عملکرد کاروان ایران در دوره‌های مختلف، ما باید به چهار مدال برسیم. این «ا» یعنی بضاعت ما. بضاعت ما این نیست؟

۴ نه، به نظر می‌رسد که بضاعت ما بیشتر است و برایش دلیل هم داریم...

ببینید، این بضاعت ماست؛ اینجا درباره پتانسیل ورزش ایران صحبت نمی‌کنیم، پاسخی که شما می‌خواهید به من بگویید پتانسیل ما «قوه» است که بله، در جامعه ما فوق‌العاده بالاست. می‌توانیم در جام جهانی به فینال برسیم؛ می‌توانیم در کاراته، اسکی، تکواندو، بسکتبال، هندبال و ... به موفقیت برسیم چون این «قوه» در جمعیت ۸۰میلیون‌نفری وجود دارد. این پتانسیل ورزش ماست. بله، ولی واقعیت ورزش ما همین ۴، ۲ و ۱ است که عرض کردم و میانگینش می‌شود ۴. آنجا گفتم این میانگین مدال‌های ماست، ولی من به‌شخصه پیش‌بینی می‌کنم که در خوش‌بینانه‌ترین حالت ممکن، ششت مدال بگیریم. این موضوع مستند است و با جست‌وجو می‌توان صحبت‌های من را یافت. در نهایت هم دقیقا همان چیزی شد که پیش‌بینی کردم.

۴ باشد قبول، ولی هنوز هم گفت‌وگوهایی از شما وجود دارد که آنجا از کسب پنج، شش یا هفت مدال صحبت کرده‌اید...

عرض کردم؛ این مربوط به همان نوسان است. میانگین ما چهار است و حالا با نوسان، یکی، دوتا بالا پایین می‌شود. البته این را هم بگویم اگر ۱۲ مدال لندن اتفاق نمی‌افتاد، میانگین کسب مدال ما قطعا از چهار پایین‌تر بود. گاهی گفته‌ام میانگین مدال‌های ما ۴،۵ است و می‌شود با یک به‌علاوه و منهای دو تحلیل کرد که چه انتظاری از کسب مدال می‌رود. بااین‌حال حالت خوش‌بینانه همان می‌شود که این سقف را بالاتر ببریم و به عدد هشت برسانیم. این موضوع، بحث من نیست، بحث منطق و علمی است؛ شما یک روند داشته‌اید که حالا براساس همین روند تحلیل می‌کنید.

۴ باین‌حال هنوز جای انتقاد از این تحلیل وجود دارد؛ به نظر ما نمی‌شود عملکرد کاروان در ادوار مختلف را کنار هم گذاشت، جمع یا مقایسه کرد. جنس المپیک‌هایی که داشته‌ایم متفاوت بوده؛ مثلا چند دوره بعد از جنگ بوده و مثل الان المپیک در اولویت نبوده و شاید دغدغه سیستم و سی‌ام کشور در اولویت نباشد. به نظر من، در این مقطع، بحث من نیست، بحث منطق و علمی است؛ شما یک روند داشته‌اید که حالا براساس همین روند تحلیل می‌کنید.

۴ باین‌حال هنوز جای انتقاد از این تحلیل وجود دارد؛ به نظر ما نمی‌شود عملکرد کاروان در ادوار مختلف را کنار هم گذاشت، جمع یا مقایسه کرد. جنس المپیک‌هایی که داشته‌ایم متفاوت بوده؛ مثلا چند دوره بعد از جنگ بوده و مثل الان المپیک در اولویت نبوده و شاید دغدغه سیستم و سی‌ام کشور در اولویت نباشد. به نظر من، در این مقطع، بحث من نیست، بحث منطق و علمی است؛ شما یک روند داشته‌اید که حالا براساس همین روند تحلیل می‌کنید.

ورزش

محمود گودرزی، وزیر ورزش و جوانان در تحلیل نتایج ایران در المپیک:

شخص اول ورزش کشور در زمان برگزاری المپیک برخلاف اسلاف خود چندان خبرساز نشد. محمود گودرزی تصمیم گرفت به ریو نرود. این در حالی است که وزرا و رؤسای قبلی رقابت تنگاتنگی برای سفر و حضور در کنار مدال آوران داشتند. وزیر کنونی ورزش و جوانان اما در اقدامی بی‌سابقه در تهران ماند تا از تنش‌های احتمالی جلوگیری کند. در گذشته ورزش ایران به یاد دارد که رئیس سازمان تربیت‌بدنی و رئیس کمیته ملی المپیک که هر دو از نزدیکان رئیس‌جمهور وقت بودند، چگونه بر سر اینکه کدام‌یک مدال را به گردن قهرمان ایرانی بیندازد دچار چالش شدند. گودرزی که در تهران مانده بود، پس از پایان المپیک خیلی زود پاسخ‌گو ظاهر شد و نتایج ایران را پذیرفت. جالب اینکه تعداد مدال‌های ایران دقیقا آن چیزی شد که آقای وزیر پیش‌بینی کرده بود و اکثرا آن را بدبینانه می‌دانستند. وزیر ورزش با حضور در روزنامه «شرق» به تحلیل نتایج ایران در ریو پرداخت.

و کار به‌خصوصی نکرد...

۴ آقای دکتر! این‌سین یک واقعیت است ما گودرزی داشته‌ایم که فقط می‌توانستیم برویم و در کشتی آزاد مدال بگیریم ولی در عصر جدید رشته‌های دیگری مثل کشتی فرنگی، وزنه‌برداری و تکواندو هم اضافه شده‌اند.

تکیه‌گاه ورزش ما همیشه دو رشته بوده؛ کشتی و وزنه‌برداری، الان باز هم شرایط همان است و به پیش‌بینی ما نزدیک.

۴ خب مشخص است شما با داشتن داده‌های دقیق به این‌سین پیش‌بینی واقعی رسیده‌اید آیا نمی‌شود بر پایه این داده‌ها برنامه‌ای چید که تعداد مدال‌های ما در المپیک افزایش پیدا کند؟

برنامه‌ریزی داریم. ببینید؛ ورزش قهرمانی تابع یک‌سری عناصر صحبت پیش‌نیاز برای پایداری شدن است. همین پنج مدال در کشتی و دو مدال در وزنه‌برداری هم به اتفاقاتی بیفتد که مدال‌هایشان پایدار باشد. تازه در همین دو رشته هم نوسان زیاد بوده و گاهی مثلا فقط یک مدال به دست آورده‌ایم. این نوسان که می‌گویم باز بدون دلیل نیست و حاصل یک اتفاق است؛ این اتفاق این است که روش شناسایی استعدادهایمان اشتباه بوده و گلخانه‌ای عمل شده؛ این در حالی است که در فرایند شناسایی سه مرحله وجود دارد؛ مرحله اول شناسایی است. موضوع دوم هدایت است و در نهایت مرحله سوم هم حمایت است.

۴ آیا در گذشته این شناسایی صورت نگرفته است؟

شناسایی ممکن است صورت گرفته باشد ولی گلخانه‌ای نبوده؛ مثلا یک نفر، دو تا زیر یک خیم گرفته، گفته‌اند کشتی‌گیر خوبی هستی، بیا، فارغ از اینکه ویژگی‌های ژنتیکی، آنزیمیومرتبیک و ... ورزشکار ارزاییی شود. حالا شناسایی صورت گرفته ولی هدایت و حمایت یا ناقص بوده یا اصلا وجود نداشته است. حالا اگر بتوانیم دو عنصر خوب را کنار هم قرار دهیم، این اتفاق خوب در «آینده» یعنی پیش از پنج سال دیگر خواهد افتاد. پنج سال هم می‌گویم چون به یک سیکل و دوره بلند نیاز دارد؛ مثلا برای المپیک که دوره‌اش چهارساله است ورزشکار باید به مرحله آمادگی، پیش از شروع بازی‌ها رسیده باشد. پس دو سال می‌خواهد که فرد به مرحله نخست برسد و بعد هم چهار سال نیاز است تا به مرحله آمادگی برسد؛ یعنی زمان تقریبی بین شش تا هفت سال. حالا ما مماشات می‌کنیم و می‌گوییم پنج سال. الان ما کارمان را شروع کرده‌ایم؛ روی نقشه ایران علامت‌گذاری کرده‌ایم که هر منطقه‌ای از ایران مثلا چه استعدادهایی دارد، چه اولویت‌هایی مردم و جوانان و سیاست‌گذارها دارند و چه علایقی در آن مناطق وجود دارد. بعضی وقت‌ها استعداد و بقیه موارد وجود دارد ولی علاقه‌ای در کار نیست. بعضی وقت‌ها هم علاقه وجود دارد ولی استعداد و امکاناتش وجود ندارد. الان کاری که از یک سال و نیم تا دو سال قبل شروع کرده‌ایم «آمایش رشته» و «آمایش سرزمین» است. الان در وزارت ورزش نقشه‌ای داریم که در هر نقطه مشخص است چه استعدادها، علایق، توانمندی‌ها و امکاناتی وجود دارد؛ البته این امکانات در دولت قبل با این مطالعه انجام نشده است؛ در هر نقطه‌ای هر چیزی را رسیده‌اند کلنگ زده‌اند. در نتیجه چون بدون مطالعه انجام گرفته نه بهره‌ور است و نه مقرون‌به‌صرفه. بیش از چهار هزار پروژه روی دستانم مانده که مطالعات آمایشی مطلقا روی آنها انجام نشده است. همین‌طور،

سال هم می‌گویم چون به یک سیکل و دوره بلند نیاز دارد؛ مثلا برای المپیک که دوره‌اش چهارساله است ورزشکار باید به مرحله آمادگی، پیش از شروع بازی‌ها رسیده باشد. پس دو سال می‌خواهد که فرد به مرحله نخست برسد و بعد هم چهار سال نیاز است تا به مرحله آمادگی برسد؛ یعنی زمان تقریبی بین شش تا هفت سال. حالا ما مماشات می‌کنیم و می‌گوییم پنج سال. الان ما کارمان را شروع کرده‌ایم؛ روی نقشه ایران علامت‌گذاری کرده‌ایم که هر منطقه‌ای از ایران مثلا چه استعدادهایی دارد، چه اولویت‌هایی مردم و جوانان و سیاست‌گذارها دارند و چه علایقی در آن مناطق وجود دارد. بعضی وقت‌ها استعداد و بقیه موارد وجود دارد ولی علاقه‌ای در کار نیست. بعضی وقت‌ها هم علاقه وجود دارد ولی استعداد و امکاناتش وجود ندارد. الان کاری که از یک سال و نیم تا دو سال قبل شروع کرده‌ایم «آمایش رشته» و «آمایش سرزمین» است. الان در وزارت ورزش نقشه‌ای داریم که در هر نقطه مشخص است چه استعدادها، علایق، توانمندی‌ها و امکاناتی وجود دارد؛ البته این امکانات در دولت قبل با این مطالعه انجام نشده است؛ در هر نقطه‌ای هر چیزی را رسیده‌اند کلنگ زده‌اند. در نتیجه چون بدون مطالعه انجام گرفته نه بهره‌ور است و نه مقرون‌به‌صرفه. بیش از چهار هزار پروژه روی دستانم مانده که مطالعات آمایشی مطلقا روی آنها انجام نشده است. همین‌طور،

۴ الان اگر به یکی، دو المپیک اخیر نگاهي بیندازیم، تقریبا به این نتیجه می‌رسیم که اغلب کشورهای صنعتی مهم، همان G8، رتبه‌های برتر المپیک را داشته‌اند. این معنی دار نیست؟ یعنی اگر بخواییم دهم یا یازدهم، باید خرج کنیم؟ اصلا به نظر شما موفقیت در المپیک یکی از شاخص‌های توسعه در کشورهاست؟

من جدیدا کاری تحقیقی انجام داده‌ام. آمده‌ایم GDP کشورها را تعیین کرده‌ایم؛ تعداد مدال‌ها در اغلب موارد با GDP بالا همخوانی دارد. یعنی کشوری مثل آمریکا، GDP بالا دارد و درآمد سالانه‌اش مکفی است؛ این کشور اگر در عرصه قهرمانی هم وارد شود،

ورزش

محمود گودرزی، وزیر ورزش و جوانان در تحلیل نتایج ایران در المپیک:

نمی‌توانیم به رئیس فدراسیون بگوییم بالای چشم‌ت ابروست

موفق است؛ مگر اینکه ورزش قهرمانی اولویت این کشور نباشد. مثلا کشورهای اسکانديناي، اولويستان ورزش‌های قهرمانی نیست بلکه ورزش همگانی است. ۷۰ تا ۷۵ درصد مردم کشورشان ورزش می‌کنند. به‌غیر از این‌سین مورد دیگر بله، همان هشت کشور صنعتی بالا قرار می‌گیرند و بقیه در رده‌های بعدی؛ البته کشورهای غیرصنعتی یا درحال‌توسعه در فاصله بسیار بسیار زیادی با این کشورها قرار دارند. البته همیشه موارد نقض هم وجود دارد؛ مثلا در کشورهای عربی، قطر بالاترین درآمد سالانه را در دنیا دارد اما ورزشی ندارد چون کلا جمعیتی ندارد. فقط ۶۰۰ هزار نفر جمعیت بومی دارد. پس رابطه دقیقی بین ثروت کشورها و سایر شاخص‌های توسعه‌ای‌شان با به‌دست‌آوردن مدال در المپیک وجود دارد.

۴ خب برسیم به بحث فدراسیون‌ها.

ما چند فدراسیون ورزشی داریم که پتانسیل یا همان «قوه» که شما می‌گویید در آنها زیاد است ولی ظاهرا از آن استفاده نمی‌شود؛ مثل بوکس و جودو و همین دوره تکواندو. به نظر می‌رسد مشکل اصلی تابنامتی فدراسیون‌هاست. فدراسیون‌هایی که بعضا در یکی، دو دهه گذشته سروسامان نگرفته‌اند. حالا فکر نمی‌کنید با تعیین تکلیف‌کردن این فدراسیون‌ها می‌شود در بازی‌های آسیایی و همچنین المپیک در عرصه مدال‌آوری شاهد پیشرفت باشیم. فکر می‌کنید راه‌حل قانونی برای سروسامان دادن به این مشکلات وجود دارد؟

در این مورد باید چند عنصر را تحلیل کرد؛ مدیریت یکی از این موارد است؛ نیروی انسانی، سرمایه، زیرساخت‌ها و تکنولوژی بقیه موارد هستند. این عناصر باید کنار هم بشینند تا شما به موفقیت برسید. در حوزه ورزش باید جامعه مخاطبی وجود داشته باشد تا بتوانید استعدادیابی کنید؛ آن استعداد را شکوفا کنید و تمرین بدهید. با اینکه عده‌ای محدود را انتخاب کنید و برید در فضای سرویشیده‌ای، آنها را تمرین بدهید. ما بیشتر بخش اول را که مدیریت است، می‌بینیم. هرچند مدیریت می‌تواند فراهم‌کننده و جاذب منابع مختلف از جمله منابع مادی و مالی باشد. نقد شما را قبول دارم ولی ساختاری وجود دارد که اجازه فعالیت بیشتر در امور فدراسیون‌ها را به ما نمی‌دهد. البته این را هم باید گفت در کشورمان مشکل ساختاری در ورزش هم داریم؛ از جمله اینکه از یک مرکزیت خط گرفته نمی‌شود، نظرات بسیار متعدد و متضوع و گاهی غلط در ارتباط با فدراسیون و وزارت ورزش و کمیته ملی المپیک هست که اجازه نمی‌دهد مدیران به‌راحتی بتوانند تصمیم بگیرند. به‌عنوان مثال اگر در یک فدراسیون روند ضعیف پیشی می‌رود و نتایج خوب نیست، ما اجازه نداریم به رئیس آن بگوییم بالای چشم‌ت ابروست؛ باید تحملش کرد تا چهار سال تمام شود. آن رئیس هم در این چهار سال رؤسای هیأت استان‌ها را چیدمان کرده، با نگاه دموکراتیک، باز هم خودش انتخاب می‌شود؛ این‌طور می‌شود که همان رشته با همان وضعیت به کارش ادامه می‌دهد. خب، ما طبق همین قوانین و ساختاری که وجود ندارد، نمی‌توانیم کاری کنیم. حتی با اعمال قانون بازنشسته‌ها باز برخی نامه آوردند که جزء مقامات هستند و هیأت‌ها هم به ایشان رای داده‌اند. حالا ما مانده‌ایم بالاخره این نوع دموکراسی خوب است یا بد؟! شما نگاهي به کشورهای اطراف خودمان ببیندازید؛ به لحاظ فرهنگی و اقتصادی وضعیتی تقریبا مشابه داریم؛ حالا نمی‌رویم سراغ عراق که وضعیت آن چگونه است. می‌رویم سراغ ترکیه.

ترکیه چند مدال طلا گرفت؟ یک مدال، پاکستان؟ هیچ، افغانستان؟ هیچ، عراق و عربستان؟ هیچ، امارات و قطر؟ آذربایجان هم یک طلا گرفت. ۴ با این‌سین حال آذربایجان خوب مدال گرفت؛ هرچند طلا کم گرفت.

قبول، ولی می‌بینید که جایگاهش پایین‌تر از ما قرار گرفته است. ۴ حالا که بحث آذربایجان شد، به بحثی که این روزها کلی سرصودا کرده هم بپردازیم؛ صحبت‌های عجیب رئیس فدراسیون تکواندو درباره رضا مهندوست و میلاد بیگی و «مزدور» خواندن آنها. این اتفاق در حالی افتاد که مورد مشابه آن در کشتی چنین نشی را به بار نیاورد.

حالا شما به‌عنوان فرد اول ورزش چه نگاهی به این مورد دارید که مربیان و ورزشکاران ما بروند برای بقیه کشورها فعالیت کنند. اصلا به نظر شما مطرح‌کردن موضوعاتی مثل «مزدورخواندن» درباره رضا مهندوست و میلاد بیگی و «مزدور» ایرانیانی که افتخار آفریده‌اند، شیوه مناسبی برای برخورد است؟

خیلی صریح بگویم که اگر چنین چیزی (مزدورخواندن) از آقای پولادگر گفته باشند، من نمی‌پسندم و محکوم می‌کنم. رضا مهنداندوست در دانشگاه شاگرد من بوده؛ آن زمان البته ورزشکار بود.

ادامه در صفحه ۱۹

یادداشت

۱۰۰درصد صعود می‌کنیم

فر از کمالوند مربی فوتبال

● بازیکنان ما در دیدار مقابل چین، بازی خوبی انجام دادند و توانستند بیرون از خانه به یک امتیاز فوق‌العاده ارزشمند دست پیدا کنند. البته ما می‌توانستیم خیلی بهتر از اینجا هم بازی کنیم؛ اما در هر حال چهار امتیاز از دو بازی، نتیجه ایده‌آلی به حساب می‌آید. استحکام خط دفاعی تیم ما نیز در حال حاضر خیلی خوب است؛ اما تنها مشکلی که اکنون گریبانگیر تیم ملی کشورمان شده، نداشتن یک بازی‌گردان شش‌دانگ است. بازیکنی مانند مجتبی جباری یا حتی محرم نویدیکه که الان سال‌هاست، فوتبال ما حسرت داشتن بازیکنانی مانند آنها را می‌خورد، می‌توانستند کمک زیادی به کی‌روش بکنند. هافبک خلاق در تیم ما کم است. بازیکنی هم که بتواند پاس‌های آخر به مهاجمان برساند، به طور کلی نداریم. اما در بحث نتایجی که تیم ملی کسب کرده، وضعیت ما در حد ایده‌آلی قرار دارد. البته کی‌روش پیش از اینجا هم نشان داده بیش از اینکه به فکر کیفیت تیم‌هایش باشد، به نتیجه اهمیت می‌دهد. او تنها به فکر نتیجه‌ای است که تیمش می‌گیرد و کاری به چشم‌نواز یا تماشاگرپسند بازی‌کردن شاگردانش، ندارد. البته اگر هر کس دیگری هم جای کی‌روش بود، همین کار را می‌کرد. کی‌روش سرمرپی تیم ملی است و اگر نتیجه نگیرد و نتواند تیم ما را به جام جهانی ۲۰۱۸ روسیه ببرد، باید پاسخ‌گوی ۸۰ میلیون ایرانی باشد. ما شروع خوبی در مسیر روسیه داشتیم و تیم کی‌روش توانست نتایج خوبی بگیرد. با روندی هم که ملی‌پوشان کشورمان در پیش گرفته‌اند، ما صددرصد به جام جهانی صعود خواهیم کرد.

خبر

مایدا چیچیچ: حجاب در خارج از ایران اجباری نیست

● مایدا چیچیچ، سرمرپی صربستانی تیم ملی والیبال بانوان ایران، هدایت تیم سرمایه را در جام باشگاه‌های فیلیپین هم بر عهده دارد. او در حالی با حجاب کامل روی نیمکت مربیگری این تیم نشسته که سوزه رسانه‌ها شده است. مربی‌ای خارجی که به گفته خودش پاینده دو قوانین و شئونات اسلامی ایران است. حضور محجبه او در این رقابت‌ها اول‌قدر موردتوجه قرار گرفت که او را با چالش نیز مواجه کرد و گفته شد او به اجبار فدراسیون حجاب خود را در خارج از کشور رعایت کرده است. اما مایدا در پی حواشی به‌وجودآمده به سایت فدراسیون والیبال گفت: «وقتی قرار بود برای نخستین‌بار به همراه تیم ملی والیبال زنان راهی کشوری دیگر شوم، از آقای داورزنی، رئیس فدراسیون والیبال خواستم اجازه دهند تا زمانی که پرچم ایران روی لباس من نقش بسته است در تمام کشورهای خارجی هم حجاب اسلامی داشته باشم. به اعتقاد من رعایت حجاب در کنار تیمی که مسلمان است و با حجاب یا به مسابقه می‌گذارد، احترام‌گذاشتن به مردم این کشور است و از همه مهم‌تر اینکه این کار نوعی احترام‌گذاشتن به خودم محسوب می‌شود. هیچ‌کس من را مجبور به رعایت حجاب در کشورهای خارجی نکرده است و من کاملا مختارانه این کار را انجام می‌دهم و از این بابت به هیچ عنوان ناراحت نیستم. همچنین دوست دارم در کنار زمین مثل بازیکنانم حاضر شوم و با آنها برای پیروزی ایران تلاش کنم.» هم‌زمان با انتشار تصاویری از حجاب کامل مایدا در فیلیپین، تصاویری هم از سرمرپی چینی تیم ملی وووشوی بانوان در رقابت‌های قهرمانی آسیایی چین‌تایپه در شبکه‌های اجتماعی منتشر شد که بدون حجاب بود.

دومین شکست شاگردان مایدا

نماینده والیبال بانوان کشورمان دومین شکست خود را هم در رقابت‌های جام باشگاه‌های آسیا تجربه کرد. دختران والیبالیست بانک سرمایه روز گذشته در سومین دیدار خود در دور دوم این پیکارها به مصاف تیم «بایا ارمی» از چین رفتند و ۳ بر صفر مغلوب شدند. چینی‌ها ست‌های این بازی را با نتایج ۲۵-۱۸، ۲۵-۱۹ و ۲۵-۱۴ به نفع خود به پایان رساندند. تیم باشگاهی کشورمان در بازی نخست خود برابر کره‌شمالی به برتری رسید و دومین بازی را به نماینده تایلند واگذار کرد. بانک سرمایه امروز باید مقابل نماینده چین‌تایپه صف‌آرای کند.

محرومیت تیم هندبال نوجوانان

● فرامرز می‌آبادی، دبیر فدراسیون هندبال از محرومیت رسمی تیم ملی هندبال نوجوانان به دلیل حضورنیافتن در رقابت‌های آسیایی بحرین و جریمه مالی خبر داد. او گفت: فدراسیون به خاطر این‌سین موضوع مبلغ ۳۳ هزار دلار جریمه مالی شده است. تیم ملی هندبال نوجوانان به دلیل آنچه از سوی مسئولان فدراسیون مسائل امنیتی عنوان شد، چند ساعت مانده به پرواز از رقتن به مسابقات آسیایی بحرین منصرف شد.